

kan for at få nedbragt restancerne til det offentlige, dels om indholdet af det foreliggende forslag, som jo består af 3 elementer.

For det første – for nu at begynde med det sidste – er Venstre tilfreds med, at man strammer reglerne for afregning og sikkerhedsstillelse og for registrering af dem, som indeholder A-skat m.v. Det er helt fornuftigt. Det er vel også sådan, at man kan sige, at årsagen til, at der opstår en restance, i virkeligheden er, at man får lov til at beholde pengene på kredit. Det er jo sådan set her, hele problematikken starter, for den dag, man skal afregne, afregner man så ikke. Derfor er det vel i bund og grund alle disse kredittider, man måske skulle overveje om der var grundlag for at gennemføre stramninger mod i fremtiden, selvfølgelig under den forudsætning at erhvervslivet fik kompensation på anden vis. Det er virkelig årsagen til, at der opstår restancer, man her kan angribe.

Når det gælder det andet, som vedrører indberetning af og oplysning om skyldnere til private kreditoplysningsbureauer, er vi også godt tilfredse med, at der ligger en række begrænsninger, herunder at man er opmærksom på, at det offentlige rent faktisk laver fejl. Rent faktisk er der altså en del mennesker, der en gang imellem optræder som skyldnere ved en fejltagelse. I sådanne tilfælde er det f.eks. vigtigt, at man, inden den pågældende bliver indberettet, har mulighed for at protestere og sige: Jamen hov – der er tale om en fejl.

I den forbindelse er det også nævnt, at hvis der er indgået en aftale med den pågældende eller bevilget henstand, kan man heller ikke få indberettet det, man skylder. Vi er altså tilfredse med, at der er nogle betryggende procedurer i forbindelse med det at kunne indberette offentlig gæld til private registre.

Til sidst er der hele begrænsningen af virksomheders adgang til at deltage i offentligt udbud. I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at det efter min mening ikke i sig selv er en synd at komme til at skyldte det offentlige, hvis man har en ærlig vilje til at betale tilbage og indgå en aftale med det offentlige. Det er også det, der er fremhævet, når det gælder indberetning og oplysning om skyldnere.

Jeg vil gerne her understrege, at når det drejer sig om at udelukke virksomheder, som skylder mere end 100.000 kr., forudsætter det, at de virksomheder ikke har indgået aftaler med det offentlige, som de overholder. Hvis det er tilfældet, mener vi i Venstre, at det er forkert at ude-

lukke de pågældende fra at deltage i offentligt udbud, for her er der tale om, at man har indgået en aftale og har vist en ærlig vilje til at betale pengene tilbage.

Derfor vil jeg bede finansministeren bekræfte, at når man definerer de 100.000 kr. som forfalden gæld, gælder det ikke, såfremt pågældende virksomhed har en aftale og viser ærlig vilje til at overholde sin aftale. For man kan jo sige det på en anden måde, nemlig at hvis en virksomhed er kommet i den ulykkelige situation at få gæld, er det svært at komme ud af den, hvis den pågældende ikke får mulighed for at få et stykke arbejde og dermed arbejde sig ud af gælden. Derfor er det vigtigt at understrege, at man kan deltage i udbud, når man har vist, at man har en ærlig vilje til at komme ud af sin situation.

Med disse ord vil jeg anbefale forslaget til vedtagelse.

Kai Dige Bach (KF):

For god ordens skyld vil jeg indlede med at sige til hr. Peter Brixtofte, at restancer jo ikke nødvendigvis indbetales til virksomhederne i det tempo, de skal betale det til staten. Det er jo ikke sådan, at man betaler efter likviditeten, og derfor kan det godt være, man får noget vrøvl, hvis man strammer det ud over dette her, for det er jo ikke sikkert, at det hænger sammen.

Det foreliggende forslag er jo faktisk en stramning af EF-direktivet. Men det fandt jeg først ud af, da jeg havde slået ordet fakultativ op i fremmedordbogen. Før gik det ikke op for mig, hvad der foregik, men det er jeg meget glad for at vide nu.

Det Konservative Folkeparti er fuldstændig enig i hovedmålet med dette lovforslag, nemlig at forhindre konkursrytteri, altså det, at nogle suspekte personer gang på gang lader deres selskaber gå fallit – med store tab for både andre virksomheder og det offentlige til følge – og hver gang bare starter op igen og gentager karruselturen uden konsekvenser. Det er fuldstændig uacceptabelt, at man kan spekulere i konkurs. Men vi kunne godt tænke os, at der kunne skelnes mellem uforskyldt og bevidst unddragelse af betaling til det offentlige. Hvis f.eks. en hovedleverandør går fallit, mener vi, det er at straffe underleverandøren urimeligt, at han ud over at gå glip af betalingen for sin leverance også skal nægtes fremtidige leverancer til det offentlige, bare fordi han ikke rettidigt kan betale den moms, han aldrig har modtaget.

Også i andre tilfælde, hvor en regning ikke